

κούσης τῆς καθείρξεως αὗτοῦ καθ' ὃν χρόνον ὠμήρευεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ κάστρῳ τῆς Αὐγούστης πλησίον τῶν Συρακουσῶν. Διὰ δὲ τῆς προθύμου μεσιτείας τοῦ Ῥογήρου Δελώρ, ἵπποτον ἐκ Ῥουσκέλλονος (*Roussillon*), εὑρισκομένου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὗτοῦ, διὸ Βριέννιος ἐμίσθωσε τοὺς Καταλωνίους ἐπὶ ἔξι μῆνας ἀντὶ τῆς ἀδρᾶς ἀντιμισθίας τεσσάρων οὐγκιῶν, ἀντιστοιχουσῶν περίπου πρὸς διακοσίας τεσσαράκοντα δικτὸν δραχμὰς, δι' ἑκαστον πάνοπλον ἵππεα, δύο οὐγκιῶν, ἦτοι περίπου ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων δραχμῶν, δι' ἑκαστον ψιλὸν ἵππεα, καὶ μιᾶς οὐγκίας, ἦτοι ἑξήκοντα δύο δραχμῶν, δι' ἑκαστον πεζὸν, ἦτοι ἀντὶ τῶν αὐτῶν μεγάλων μισθῶν, οὓς εἶχε συμφωνήσει πρὸ δικτὸν ἵππων ὁ Ῥογῆρος Δεφλὸρ μετὰ τοῦ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου. Ἄμα δὲ τῇ μετ' αὐτῶν συναντήσει, γενομένῃ πιθανῶς ἐν Λαμίᾳ¹, προκατέβαλεν εἰς αὐτοὺς μισθὸν δύο μηνῶν. Οἱ δὲ Καταλώνιοι δὲν ἤργησαν νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτὸν ἀντισηκώματα τῶν χορηγημέντων εἰς αὐτοὺς χρημάτων. Καὶ δὴ, ἐπιστρέψαντες διὰ τῆς αὐτῆς δόδοῦ, δι' ἡσ εἰχον καταβῆ, κατέλαβον τὸν Δομοκόν. Κατὰ δὲ τὸ τέλος ἔξαμήνου στρατείας εἰχον κυριεύσει χάριν τοῦ μισθωτοῦ αὐτῶν τριάκοντα κάστρα καὶ ὑπερέκεινα, καὶ εἰχον δημόσιες καὶ πάλιν τὴν εὔφορον πεδιάδα τῆς Θεσσαλίας οὕτω τελεσφόρως, ὥστε ἡ ἔξι αὐτῆς ἔξαγωγὴ σίτου καὶ ἄλλων προϊόντων ἡλαττώθη μετὰ ταύτην τὴν ἐπιδρομήν. Οἱ τρεῖς ἀντίπαλοι τοῦ Βριεννίουν ἔστερξαν νὰ διμολογήσωσιν εἰρήνην μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσιν δροῖς. Τὸ δὲ ἄγγελμα τοῦ θριάμβου αὗτοῦ περιῆλθεν εἰς τὴν παπικὴν αὐλὴν ἐν Αὐγενιῶνι, διόποθεν ὁ πάπας Κλήμης ἔγραψε διατάσσων, δπως αἱ ἔξι Ἀθηνῶν πρόσοδοι τοῦ διαλυθέντος τάγματος τῶν Ναϊτῶν δανεισθῶσιν εἰς τοὺς «πιστοὺς ἔκείνους προμάχους» τῆς ἀληθοῦς ἐκκλησίας ἐναντίον τῶν «σχισματικῶν Ἑλλήνων»².

Μεταχειρισθεὶς δὲ τὴν ἑταιρείαν πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν αὗτοῦ ὃ δοὺς ἐπεδύμει πλέον νἀπαλλαγῇ αὐτῆς, καθ' ἃ ἀπαντες οἱ

¹ Ἐξ ἐγγράφου μνημονευομένου ὑπὸ τοῦ *Lunzi* (*Della condizione politica delle isole Ionie* σ. 125) γνώσκομεν, ὅτι ὁ Βάλθερος εὐδίσκετο πρὸ τῆς *Ia Gyzona* (=Gytona, φραγκικὸν ὄνομα τοῦ Ζητονίου, ἦτοι τῆς Λαμίας) τῇ 6 Ιουνίου 1310, ἡ δὲ Λαμία ἦτο πράγματι ὁ καταλληλότατος τόπος πρὸς συνάτησιν τῶν Καταλωνίων, ἀτε τῆς πόλεως εὑρισκομένης κατὰ τὸ πέρας τῶν ἐκ τῆς Θεσσαλίας στενῶν.

² *Sanudo Secreta Fidelium Crucis* ἐκδ. *Bongars* Τόμ. B' σ. 68. — *Regestum Clementis V* Τόμ. E' σ. 235.

